

Rūdolfs Šteiners

EZOTĒRISKĀ STUNDA

Minhene, 1910. gada 13. marts

Ezotērikā mums jārēķinās ar to, jāievēro tas, ko mēs saucam par Dienas Garu. Dievišķi radošās būtnes katrā [nedēļas] dienā ir paudušas citu garu, un Gudrības un Sajūtu saskaņas meistari ir devuši mums meditācijas, ar kuru palīdzību mēs dažādās dienās varam tuvoties šiem gariem.¹

Sāksim šo dienu (svētdienu) ar vārsmu, ko meistari tai ir devuši:

SESTDIEN SVĒTDIENAI²

Lielais aptverošais Gars,
daudzi pirmtēli uzdīga no Tavas dzīvības,
toreiz, kad manu miesas spēku
vēl nebija.

Tu biji.

Es paceļu savu dvēseli pie Tevis.

Es biju Tevī.

Es biju daļa no Taviem spēkiem.

Tu saistījies

ar Zemes pirmsākumu

par dzīvības Sauli

un devi man dzīvības spēku.

Tavos starojošos dzīvības spēkos

biju es pats.

Tu biji.

Mans dzīvības spēks staroja Tavā

telpā,

mana miesa uzsāka savu tapšanu

laikā.

Tu biji.

Šodien es gribētu runāt par to, cik viegli ezotēriķis sliecas aizmirst pat visvienkāršākās ezotēriskās teosofijas tēzes. Viena no šīm tēzēm apgalvo: "Viss jutekliskais ir maija, ilūzija." Ikvienam ezotēriķim šī tēze būtu jāpadara par savu pastāvīgu meditāciju. Vairākums gan domā, ka sen sapratuši šo teikumu. Un tikai mazākums aptver, cik maz viņi to ievēro un jūt dzīvē, kas viņiem vēl būtu jāsaprot. Kāds, piemēram, var teikt: "Es katru rītu skaitu Tēvreizi un no šīs brīnišķīgās lūgšanas gūstu spēkus visai dienai." Bet, lūk, viens no Gudrības Meistariem teicis, ka viņš lūdz Tēvreizi tikai vienu reizi mēnesī un visu pārējo laiku gatavojas tam, lai šajā vienīgajā reizē lūgtos cienīgi. Ezotēriķis varētu teikt, ka viņš arī grib turpmāk lūgties tikai vienu reizi mēnesī, jo Meistaram jāseko. Bet kas tas būtu? Tā būtu izteikta augstprātība – sajūtas izpausme, ka mēs varam līdzināties Meistaram, ka arī mums ir pieejams tas, ko viņš savā attīstības pakāpē

¹ Skat. "Vārsmas, meditācijas, lūgšanas" (izd. AntropoSofija).

² Okultā nozīmē nākamā diena sākas iepriekšējās dienas plkst. 18.00.

var smelties no Tēvreizes garīgā satura. Bieži vien mēs uzskatām, ka esam iznīdējuši sevī augstprātību, lai gan īstenībā esam to tikai nobīdījuši citā savas būtnes stūrī. Būtībā šīs īpašības, kā arī jēdzieni, ko mēs veidojam šeit, fiziskajā plānā, par labo un ļauno, taisnīgo un netaisnīgo, ir tikai maija. Ekzotēriskajās stundās mēs runājam par luciferisko būtņu ietekmi un nonācām pie uzskata, ka to ietekme bija “slikta” un tai būtu jāpretojas; no otras puses, mēs zinām, ka Lucifers mums atnesa brīvību. Mēs absolūti nedrīkstam šādi ieaudzinātus jēdzienus par labo un ļauno, taisnīgo un netaisnīgo ņemt līdzī augstākajos reģionos, kuros starp Luciferu un Labajiem gariem norisinās cīņa, proti, cīņa, kas lielākoties norisinās cilvēka dvēselē. Pastāv tāds okults noslēpums, ka noteiktas cilvēka īpašības Zemes attīstības gaitā attīstās pārāk ātri, un tā ir Lucifera ietekme. Kā tas izpaužas? Lucifers uz Zemes nonāca no Mēness, un visā, kas nokļūst viņa ietekmē, ienes Mēness tempu. Tā kā viņš, pirmkārt, ietekmē mūsu prātu (*Verstand*) un mūsu saprātu (*Vernunft*), tie ir attīstījušies tālu uz priekšu. Mēs piedzīvosim vēl daudzas inkarnācijas, gūsīm visdaudzveidīgāko pieredzi, bet mūsu prāts un saprāts paliks tādi paši kā šodien. Kādas tad ir šīs pārsteidzīgās attīstības sekas? Sekas ir tās, ka mēs savu prātu nevaram saskaņot ar to gudrību, ko sastopam uz Zemes, un tas rada maldus pēc maldiem. Es varu minēt kādu banālu piemēru: kad pirmie šausmīgie vulkāna *Mont Palée* izvirdumi bija garām, vietējie zinātnieki aprēķināja, ka tagad erupcijās jāiestājas garākai miera pauzei. Taču izvirdumi atkārtojās, vēl spēcīgāki kā līdz šim, rezultātā lava un drupas apglabāja ne vien zinātnieku proklamācijas, bet arī viņus pašus. Tas ir viens piemērs, kā mūsu kombinējošais prāts nevis lēni iedziļinās dabas varu gudrībā, bet steidzas uz priekšu un nonāk uz nepareiza ceļa.

Lucifera ietekme ir atrodama visur uz Zemes. Bet mēs maldāmies, gribot saskatīt tās izpausmi zemestrīcēs, vētrās, negaisos vai krusā. Tieši pretēji, tā jāmeklē visā, kas steidzas pretī briedumam, un Labajiem dieviem šis paātrinājums jābremzē, jāaizkavē. Dabas katastrofas bieži vien ir tieši Labo dievu izpausme, tās ir šķēršļi, kas tiek likti Lucifera priekšā, lai izvairītos no pārāk ātras attīstības. Tie ir šķēršļi, kas atbilst Mēness attīstībai, lai izlīdzinātu Lucifera Mēness tempu. Kas uz Mēness bija pareizi, tagad izraisa kaitīgas sekas.

Viņiem (Labajiem dieviem) ir bremsējoši jāiejaucas arī ezotēriķa attīstībā. Ko dara Lucifers mūsu ezotēriskajā dzīvē? Viņš liek mums meditācijās ņemt līdzī ikdienas jēdzienu maiju. Bet, lai mēs nenokļūtu garīgajās pasaulēs maldīgā veidā, nesagatavoti, Labie dievi saliek mūsu ceļā šķēršļus – visas mūsu sliktās īpašības. Tās ir augstprātība, paviršība, naidis, dusmas, neiecietība, kas nonāk pat līdz izvirdumam, ja mēs ar saviem zemišķajiem uzskatiem un jūtām tuvojāmies Dievam. Kamēr mēs paši nenovācam šos šķēršļus, garīgās pasaules paliek mums slēgtas, jo tām ir jābūt tīrām no maijas.

Ja tagad mēs padomāsim par Labo dievu un Kristus attieksmi pret Luciferu, tad meditācijas teikums: “Viss ap mums ir maija, ilūzija,” parādīsies gluži citā gaismā. Mēs atskārtīsim, cik bieži ikdienā aizmirstam, ka lietas un īpašības, kuras mēs uzskatām par ļoti būtiskām, ir tikai maija.